

Son

– KENAN KOÇ · 26 Haziran 2015

Gidenlerin arkasından
Nasıl da bakarız
Ne ağıtlar yakarız...

Bakışlarımız aynı
Aynı yüzlerimiz
Ağlar da durur
Biçare, mahzun
Gözlerimiz .

Çığlık çığlığa bağırdı insanlar : " Öldü ! " diye... " Hayır , olmaz ! " dedi adam şaşkınca. Ve upuzun yatırılmış, üstü örtülü kadına yaklaştı, diz çöktü önce ve uzandı yanına . Açtı yüzünü, gülüyordu kadın. Sıcacıktı elleri. Kulağını yanaştırdı dudaklarına, anlayamadı nefes alıp alamadığını." Hadi kalk kadınım, yeter bu kadar şaka " dedi. Cevap alamayınca " Sözün vardı, bırakıp gitmeyecektin ya hani.." dedi ve kalktı.. .

Nefes, evet nefes almalıydı ve balkona çıktı, çocuklarını çağırdı." Yavrularım ! Bir gidin bakın ne olur. Anneniz ne yapıyor. Ben anlayamadım bir şey . O hiç şaka yapmayı sevmezdi oysa. Merttir, sözünü hep tutar. Bana sözü vardı o beni yalnız bırakmaz ! " dedi. Çocukları gitti ve çığlıkları çığlıklara karışmıştı.

Bir birlerini görmeden en çok 2 ay durmuşlardı onlar bu zamana kadar. Ya şimdi ? Şimdi o kadar da duramayacaktı adam. Ve öyle oldu, ne kendi yalnız kalabildi ne de eşini bir hafta bile yalnız bırakamadı.